

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación Profesional Elite Taxi

Tuženik: Uber Systems Spain, S.L.

Prethodna pitanja

1. S obzirom na to da se člankom 2. stavkom 2. točkom (d) Direktive 2006/123/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu iz područja primjene te direktive isključuju usluge prijevoza postavlja se pitanje treba li djelatnost posredovanja između posjednika vozila i osobe koja ima potrebu kretati se unutar jednog grada, koju tuženik obavlja naplatno upravljajući informatičkim alatima – sučeljem i programskom aplikacijom („pametnim telefonima i tehnolojskom platformom”, prema riječima tuženika) – koji omogućuju njihovo povezivanje, smatrati pukom djelatnošću prijevoza ili je treba smatrati uslugom posredovanja u elektroničkom obliku odnosno uslugom svojstvenom informacijskom društvu – u skladu s određenjima iz članka 1. stavka 2. Direktive 98/34/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te iz pravila koja se odnose na usluge informacijskog društva?
2. Kada je riječ o određivanju pravne prirode predmetne djelatnosti, može li se ona smatrati djelomično uslugom informacijskog društva i u tom slučaju, treba li usluga posredovanja elektroničkim putem biti zaštićena načelom slobodnog pružanja usluga u uvjetima koji su zajamčeni propisima Zajednice – člankom 56. UFEU-a i direktivama 2006/123/EZ i 2000/31/EZ ⁽³⁾?
3. Ako se ocijeni da usluga koju pruža UBER SYSTEMS SPAIN S.L. nije usluga prijevoza pa je stoga obuhvaćena Direktivom 2006/123, postavlja se pitanje je li sadržaj članka 15. Zakona o nepoštenom tržišnom natjecanju (*Ley de Competencia Desleal*) – koji se odnosi na povredu pravila o tržišnom natjecanju – protivan Direktivi 2006/123, točnije članku 9. koji govori o slobodi poslovnog nastana i sustavu ovlašćivanja, s obzirom na to da se njime upućuje na nacionalne zakone ili druge propise ne uzimajući u obzir to da sustav dobivanja licencija, ovlaštenja ili dozvola ne može biti ni na koji način ograničavajući ili neproporcionalan, to jest ne smije nerazumno ograničavati načelo slobodnog poslovnog nastana?
4. Ako se utvrdi da je Direktiva 2000/31/EZ primjenjiva na uslugu koju pruža UBER SYSTEMS SPAIN S.L., postavlja se pitanje predstavljaju li ograničenja koja jedna država članica nameće slobodnom pružanju usluge posredovanja elektroničkim putem iz neke druge države članice, tako da je za pružanje te usluge potrebno odobrenje ili licencija, odnosno tako što se njezino pružanje zabranjuje na temelju nacionalnih propisa o nepoštenom tržišnom natjecanju, valjane mjere koje čine iznimku od članka 3. stavka 2., u skladu s člankom 3. stavkom 4. Direktive 2000/31/EZ?

⁽¹⁾ SL L 376, str.36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

⁽²⁾ SL L 204, str.37. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.)

⁽³⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. kolovoza 2015. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – GROFA GmbH protiv Hauptzollamt Hannover

(Predmet C-435/15)

(2015/C 363/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GROFA GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Hannover

Prethodna pitanja

1. (a) Može li se Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1249/2011 od 29. studenoga 2011. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu ⁽¹⁾ na odgovarajući način primjenjivati na proizvode koji su predmet glavnog postupka (GoPro HERO3 „Black Edition”, „Black Edition Surf” i „Black Edition Motorsport“)?

(b) U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:

Vrijedi li Provedbena uredba (EU) br. 1249/2011?

2. U slučaju negativnog odgovora na prethodno pitanje 1 (a) ili 1 (b):

(a) Primjenjuje li se Provedbena uredba Komisije (EU) br. 876/2014 od 8. kolovoza 2014. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu ⁽²⁾ na odgovarajući način na proizvode koji su predmet glavnog postupka?

(b) U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:

Vrijedi li Provedbena uredba (EU) br. 876/2014?

3. U slučaju negativnog odgovora na pitanje 1 (a) ili 1 (b):

Treba li Komisijine Napomene s objašnjenjem o tarifnom podbroju 8525 8030 i tarifnim podbrojevima 8525 8091 i 8525 8099 KN-a ⁽³⁾ tumačiti na način da je riječ o snimanju „najmanje 30 minuta pojedinačne video sekvence” i kada se video sekvenca snima u odvojenim datotekama u pojedinačnom trajanju od manje od 30 minuta ako gledatelj prilikom reprodukcije snimke ne može primijetiti prijelaz između datoteka?

4. U slučaju negativnog odgovora na prethodno pitanje 1 (a) ili 1 (b), a pozitivnog odgovora na prethodna pitanja 2 (a), 2 (b) i 3.:

Protivi li se uvrštavanju video kamera koje mogu snimiti signale iz vanjskih izvora u tarifni podbroj 8525 8099 KN-a to da one te signale ne mogu reproducirati preko vanjskog televizijskog prijmnika ili vanjskog monitora?

⁽¹⁾ SL L 319, str. 39. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 18., str. 178.)

⁽²⁾ SL L 240, str. 12.

⁽³⁾ SL 2015, C 76, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. kolovoza 2015. uputio Hof van beroep te Brussel (Belgija) – Belgische Staat protiv Comm. V.A. Wereldhave Belgium i dr.

(Predmet C-448/15)

(2015/C 363/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Brussel